

Bahírmondó

Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A SZEPTEMBER-OKTÓBERI SZÁM TARTALMÁBÓL

QUERIDOS LECTORES

Lisa Gröber
1. oldal

EGY INTENZÍV HÉTVÉGE

Lugosi Anna
2. oldal

A BEVÁNDORLÓK NAPJA BUENOS AIRESBEN

Fűrész Veronika
3. oldal

ARS HUNGARICA KONCERT A L'ABRI MŰVÉSZETI KÖZPONTBAN

Székásy Miklós
11. oldal

57. CSERKÉSZBÁL

Truppel Mariann
12. oldal

MILYEN NYELVEN IS BESZÉLEK?

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
14. oldal

BEVÁNDORLÓK NAPJA LUJÁNBAN

Lugosi Anna
4. oldal

EZÜST ÉS BRONZÉREM AZ IFI NÉGYTUSA VILÁGBAJNOKSÁGON

Lugosi Anna
5. oldal

TAVASZKÖSZÖNTŐ EBÉD TÁNCCLAL

Lugosi Anna
6. oldal

BAY ZOLTÁN

Székásy Miklós
17. oldal

NOSOTROS TAMIÉN FUIMOS REFUGIADOS

Matias Vass
19. oldal

SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉLY A MINDSZENTYNUMBAN

Balthazár Márta
7. oldal

HOMENAJE A SAN ESTEBAN EN EL HOGAR QUE LLEVA SU NOMBRE

Martha Balthazar de Francisco
8. oldal

IBERO-AMERIKAI BAROKK KONCERT

Székásy Miklós
10. oldal

FORO SOBRE RELACIONES ECONÓMICO-COMERCIALES

Dr. László Orbán
21. oldal

FEDERACIÓN ARGENTINA DE COLECTIVIDADES

Bonczos Zsuzsi
22. oldal

QUERIDOS LECTORES,

El calendario se acelera hacia el final del año, y parece que del 2015 ya queda poco.

Hemos recibido muchos correos a nuestra casilla www.buenosairesihirmondo.com alentándonos y preguntando por el próximo número del Hírmondó.

A todos les agradecemos su interés, aquí está por fin la edición de septiembre-octubre.

Hoy quiero compartir con Ustedes la noticia, y la inmensa alegría de nuestro matrimonio con **Eduardo Cabrera** (kecskepásztor) a mediados de diciembre. Los festejos serán en la localidad de González Catán durante la última quincena del año.

Luego viajaremos por meses por cielo, mar y tierra, para relocalizarnos en la isla española de **Ibiza**.

Los **próximos números** del Hírmondó serán editados desde diferentes partes del mundo, buscando huecos de tiempo y Wi-Fi.

Esperamos su apoyo y paciencia, para poder seguir con este proyecto BAHIRMONDO.COM

*Les deseo una agradable lectura,
La Editora.*

A BAHírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni. A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosairesihirmondo@gmail.com.

Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

A BAHírmondó hirdetési lehetőséget kínál magánszemélyek és vállalkozások számára. Felvilágosítás a hirdetési feltételekkel és árakkal kapcsolatban a buenosairesihirmondo@gmail.com e-mail címen kérhető.

EGY INTENZÍV HÉTVEGE

28 együtt eltöltött óra, 18 lelkes diák, 11 önkéntes tanár, megszámlálhatatlan feladat, sok kreatív megoldás, még több jókedv és egy elmondhatatlan érzés.....az összetartozásé. En azt gondolom, hogy így lehetne legjobban összefoglalni a hétvége eseményeit.

Tavalyi sikeren felbuzdulva ismét megrendezésre került a magyar intenzív hétvége a Zrínyi Kör diákjai számára. A hétvége ugyanúgy kezdődött, mint bármely másik „ZIK”-es hétvége, vagyis 10 órakor gyűltünk az olivosi Szent László Gimnázium épületében és kezdtünk neki a szokásos menetrendnek, vagyis az 5 csoport külön tanításának.

A 2. óra után a 3 legkisebb csapattal (Szőlő, Barack, Cseresznye) nekivágtunk a hosszú buszútnak Olivosról Palermoba (Mindszentynumba), hogy ott folytassuk a tanórákat, játékos formában. Az intenzív magyar hétvége fő célja a magyar oktatáson kívül a közösségformálás, és az élményszerzés. A csapatok néha együtt, néha külön dolgoztak, de nem volt megállás egészen az esti órákig.

Különböző tanárok, különböző feladatok, hol kint, hol bent, hol lent, hol fent, de mindig valamilyen kreatív formában. A földrajz óra mellett sok kézműves foglalkozás volt, mint pl. nemezelés, maszkrajzolás, és még a csocsógyártás sem maradhatott ki. Volt csoport, aki a „bolond boltban” vásárolt, ahol összekeveredtek az áruk nevei, volt, aki nyaralásra pakolta be a bőröndöt és a legkisebbek divatbemutatót is rendeztek.

Este a kicsik filmet néztek, míg a nagyobbak a városban folytatták a feladatok megoldását. Még olyan trafikost is találtak, aki ' magyarul ' válaszolt a kérdésükre!

Másnap, reggeli után a művelődés a Szépművészeti Múzeumban folytatódott, ahol 3

Makkos Zsófi, Manen Txaro és Regueira Borja

csoportban fedeztük fel a helyi művészeti értékeket. Nagy meglepetésünkre több magyar vonatkozású művet is találtunk a múzeumban. A tartalmas hétvégét egy közös ebéddel zártuk, melyen már a szülők is részt vehettek.

Hatalmas köszönet a szervezésért és a tanároknak a több éves fáradhatatlan munkájáért és kitartásáért mellyel ennek a kivételes családnak az összetartozásáért dolgoznak nap, mint nap.

Köszönet: Zaha Alexandrának, Lajtaváry Zsuzsinak, Mocsáry Anninak, Gorondi Juditnak, Kiss Borinak, Linqqvist Pianak, Szi Andreának, Wagner Gabinak, Kerekes Mikinek, Bonapartian Edinek és a KCSP ösztöndíjasoknak Fűrész Veronikának és Lugosi Annának. Külön köszönet a vendéglátásért Paál Magdinak és Meleghy Zsuzsinak.

A BEVÁNDORLÓK NAPJA BUENOS AIRESBEN

2015. szeptember 4.

Minden évben megrendezik Buenos Airesben a kikötő közelében a Bevándorlók Napját, vagyis a Día del Inmigrante nevű ünnepet. Argentína igazi olvasztótégely, rengeteg nemzetiséggel együtt alkotnak egy országot, így a bevándorlás kérdése mindig fontos helyen áll.

A magyar kolónia évről évre megjelenik az eseményen, ahol idén mi is képviselhettük a magyar közösséget.

Az ünnepség több mint harminc nemzet küldöttjének felvonulásával kezdődött, ahol legtöbbször hagyományos ruhákban és viseletekben jelentek meg.

A nemzetek bevonulása után szó esett arról is, hogy napjainkban kiemelten fontos és aktuális foglalkozni a bevándorlási kérdésekkel, hiszen változó világunkban meg kell találnunk a megfelelő utakat a felmerülő új helyzetekre. Folytatásként színpadra hívták és méltatták az itt élő és működő közösségek kiemelkedő személyiségeit is, akik régóta és sokat tettek a különböző kolóniáért. A magyar részről **Szabó Éva**, az AMISZ elnöke kapott elismerést.

A nap folyamán több zenés és táncos produkciót is láthattunk, kolumbiai táncosokat, európai zenészeket, vagy afrikai dobosokat egyaránt. Zárásként pedig a nemzetek saját tradicionális ételeiket kínálták. A magyar közösséget finom pogácsa képviselte.

A képen Paál Magdolna, Fűrész Veronika, Szabó Éva, Miskolczy Dóra, Rédl Erzsébet, Lugosi Anna

BEVÁNDORLÓK NAPJA LUJÁNBAN

Mint korábban munkatársam –Fűrész Veronika – már beszámolt, minden év szeptember első péntekén szervezik meg a Bevándorlók napját. Idén, egy héttel később, szeptember 13-án vasárnap, került sor a Día del Inmigrante Lujan-ban való megünneplésére, egy mise keretén belül.

Luján, Buenos Airestől mintegy 75 kilométerre, északkeletre esik. Minden évben itt tartják a Bevándorlók Napja misét a lujani Szűz Mária tiszteletére emelt igazán impozáns bazilikában. A bazilika több ezer ember zarándokhelyeként szolgál, mivel minden októberben a hívek ide zarándokolnak, hogy imádkozzanak és megérinthessék a szobrot, mely méretét tekintve mindössze mintegy 38 cm. A lujani Szűz Mária szobor története azért is érdekes, mert amikor a szobrot szekéren szállították Braziliából Argentínába, egy helyen megállt a szekér pihenni ahonnan az ökrök nem voltak hajlandók tovább menni a szoborral. Amikor a szobrot levették a szekérről, akkor az ökrök megindultak, de a szoborral nem voltak hajlandók tovább menni. Ezt égi jelnek tekintették, így a szobor ott maradt, és később a kék palástos Szűz Mária szobornak bazilikát is építettek, mivel 40 évig egy kis kápolnában kapott helyet. A szekér a szomszédos tömegközlekedési múzeumban van kiállítva.

A mise egy körmenettel kezdődött, melynek élén a szobrot vitték, és az országok képviselőiben megjelent népviseletben öltözött kis küldöttség követte imádkozás közben. A szertartás a bazilikában folytatódott tovább. Minden nemzetnek megvan a maga kis oltára. Idén új szent kép került a magyar oltárhoz, amely sajnos – több másikkal együtt – jelenleg átépítés alatt van, így csak az átmeneti helyét láthattuk, de biztos vagyok abban, hogy a kép csodálatos helyre fog kerülni.

a Día del Inmigrante, Lujani Szűz Mária

Ismételten csak azt mondhatom, hogy felejthetetlen élményben volt részem. Melegséggel tölt el, hogy ilyen messze is ilyen nagy odafigyeléssel ápoljuk a hagyományainkat.

EZÜST ÉS BRONZÉREM AZ IFI NÉGYTUSA VILÁGBAJNOKSÁGON

2015. szeptember 1-én 16 órakor kezdődött meg a Czetz János által alapított katonaiskolában az Ifjúsági Öttusa (jelen esetben, mivel fiatalokról van szó, csak négytusa – úszás, vívás, lövészet, futás) Világbajnokság megnyitója.

A Buenos Aires-i iskola idén már többszörre ad otthont eme sport szerelmeseinek.

Természetesen nem hiányozhatott az eseményről a magyar csapat – így a magyar szurkolók – sem.

A katonai zenés megnyitó után bevonultak az országok képviselői. Az országzászlók mellől nem hiányozhatott a Fair Play zászló sem.

A magyar csapatot 9 fiatal (5 lány, 4 fiú)

képviselte.

A versenyek szerdán kezdődtek és vasárnapig tartottak.

A lányok jól szerepeltek, **Zs. Tóth Anna** bronzérmes lett, **Simon Sarolta** a 6. helyen végzett, és a csapatversenyben (**Boros Alexandrával**) csak egy ponttal csúsztak le a dobogó legfelső fokáról.

A fiú csapat is derekasan helyt állt - egy elég erős mezőnyben - még akkor is, ha idén nem sikerült megcsípni a dobogót (5. helyezés), de még fiatalok, így jó pár év előttük áll, hogy meghódítsák azt az áhított legmagasabb fokot.

Hajrá Magyarok!

TAVASZKÖSZÖNTŐ EBÉD TÁNCCLAL

2015. szeptember 20.-án, vasárnap, vagyis egy nappal a hivatalos tavaszforduló előtt, került megrendezésre a Tavasz ebéd a Valentin Alsinaí Dalkör jóvoltából. Sajnos a délelőtti órákban még nyoma sem látszott a tavasznak, de azért délutánra előbújt a nap is, és különben is..... még van egy nap, hogy kitörjön a tavasz! Az ebéd 3 fogásos volt (pizzeta, paprikás csirke nokedlivel és fagyi), és isteni, mint mindig. A konyhában, mint ahogy a Dalkörben is, **Szép Ilonka** a főnök, akinek kitarását és odaadását csak csodálni lehet.

Az ebéd után a nap meghívott vendégei, vagyis a **Makovinyi házaspár, Tibi és Mariann**, kapták meg a főszerepet **Zólyomi Kati** –mint bennfentes és tolmács egy személyben – segítségével. Tibi és Mariann is a **Kőrösi Csoma Sándor Program** keretén belül tartózkodnak jelenleg Buenos Airesben. Meghívásomnak, miszerint tartsanak

egy rövid bemutatót és egy kis táncházat az ebéd után, szerencsére eleget tudtak tenni és pár tagot a Kolomp együttesből is magukkal hoztak (**Zólyomi Kati, Benkő Laci és Aranka**).

Az előadás egy gyors áttekintéssel kezdődött, hogy hogyan is alakultak a magyar táncok és melyek a legismertebbek, illetve az évek alatt hogyan változtak a szokások (magyar és spanyol nyelven). Az előadást bemutató is követte a kezes körtánctól kezdve az ugróson és legényesen át a csárdásig. Az est táncházzal zárult, melyben sokan először próbálkozhattak meg a különböző magyar táncokkal, de természetesen voltak többen, akik már rutinszerűen tudták a lépéseket.

Nagyon jó hangulatú estére sikeredett, ami hamarosan ismétlést kíván.

Tibi és Mariann táncol

A Czetz János által alapított katonaiskolában.

SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉLY A MINDSZENTYNUMBAN

Augusztus 20 az egyik legrégebb magyar ünnepnap: Szent István király napja, a keresztény magyar államalapítás, az alkotmányosság és egyben az új kenyér ünnepe.

Uralkodása idején István még augusztus 15-ét, Nagyboldogasszony napját avatta ünneppé, ekkorra hívta össze Fehérvárra a királyi tanácsot és tartott törvényt napot. Élete végén a beteg király ezen a napon ajánlotta fel az országot Szűz Máriának, és 1038-ban ő maga is ezen a napon halt meg. Az ünnep dátumát Szent László király tette át augusztus 20-ára, mert 1083-ban VII. Gergely pápa hozzájárulásával ezen a napon emeltették oltárra I. István relikviáit a székesfehérvári bazilikában, ami szentté avatásával volt egyenértékű.

hiányoltam a cserkészek jelenlétét zászlókkal ezen a napon, igaz, hogy most sem vonultak ki testületileg, de legalább képviselve voltak. Természetesen találtam rá magyarázatot.

Az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége, gyönyörű meghívót küldött, amelyben tudatta az ünnepély színes műsorát: Coral Hungária, Új Kenyér, iparművészeti vásár, díszbeid. Mindez így együtt az utóbbi nyolc évben nem volt.

A szentmise liturgiáját a **Coral Hungária** női kórusa **Leidemann Sylvia** vezényletével és orgona kíséretével, Kodály Zoltán Magyar Miséjével színesítette. Az olvasmányok és imák, szokásképpen magyarul hangzottak el. A kérelmeket **Jeffrey Teréz** cserkészlány olvasta fel. Amikor az Új Kenyér megáldásra került sor, Reményik Sándor „Mindennapi kenyér” című verse magyarul és spanyolul hangzott el. A kenyereket előző délután a cserkészek sütötték. További áldásban volt része egy Magyarok Nagyasszonya festménynek, amit **Kasszai Zoltán** ajándékozott ez alkalomból a kápolnának. Magyarország Alaptörvénye díszkötetben, amit **Dr. Kövér László az Országház elnöke** májusi látogatása alkalmából ajándékozott a Mindszentynumnak szintén ezen az ünnepélyen lett megáldva. A szentmise végén a hivek és a Coral Hungária együtt énekelték el a magyar és a székely himnuszt.

Mindennapi Kenyér- Reményik Sándor (részlet)

*Amit én álmodom, nem fényűzés, nem fűszer, csemege,
Amit én álmodom: Egy nép szájában betevő falat.
Kenyér vagyok, mindennapi kenyér, lelki kenyér az éhezők
szíveknél,
Asztaláldás mindenki asztalán.*

A Mindszentynum emeleti dísztermében, a vendégeket gyönyörűen megterített hosszú asztalok várták, de mielőtt helyet foglaltak volna, megtekinthették az iparművészeti vásár kiállítását, ahol guszthusosan voltak elhelyezve mézeskalácsok, magyar kézimunkák és kalocsai mintával festett különböző tárgyak. A kiállítók: **Kerekes Ági, Vass Gyöngyi és Mocsári Annamária** nagy szeretettel fogadták azokat, akik vásároltak, de azokat is, akik csak kíváncsiskodtak.

Ebédre **Paál Magdi** székelykáposztát főzött. Mindannyiunk öröme, a frissen megáldott új kenyerek, felszeletelve, kenyérkosarakban szintén fel lettek szolgálva. Valóban nagyon finomak voltak.

Megelégedetten, boldogan távoztam. Felidéződtek bennem a felejthetetlen Caracas-i Szent István ünnepélyek. Talán csak egy néptánc csoport fellépését hiányoltam.....talán jövőre?

A Duna World TV- Öt Kontinens egy Nemzet című műsorában augusztus 30-án közvetítette a Buenos Aires-ben rendezett Szent István ünnepélyeket: a Szent István öregotthonban és a Mindszentynumban. A következő linken, a harmadik perctől megtekinthető. Ajánlom az egész műsort.

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-20-15-08-30-i-adas/>

Martha Balthazar de Francisco **A Buenos Aires-i magyarok életéből**

HOMENAJE A SAN ESTEBAN EN EL HOGAR QUE LLEVA SU NOMBRE

Residentes, familiares, invitados especiales, comisión directiva, personal y el grupo de baile folclórico húngaro de adultos Kolomp, todos juntos compartieron una tarde diferente el sábado 22 de agosto, homenajando a San Esteban, quien le diera el nombre al Hogar.

Jirene Meleg, secretaria de la comisión, hizo una breve presentación de la vida del Rey San Esteban, quien nació en el año 975 y es considerado como el padre de la patria. Fue cristiano por convicción y convirtió a sus súbditos al cristianismo cuando la mayoría de la población de Europa Central era pagana. Unificó a Hungría y organizó al país como un reinado cristiano, incorporándola al mundo occidental y convirtiéndola en bastión defensor del cristianismo. Logró crear un reinado próspero, sin enemigos ni oposición. Su canonización como santo de la iglesia cristiana se debe a su firme defensa de la fe contra los ritos paganos,

así como a su vida de entrega para con su pueblo. Su mano derecha incorrupta es atesorada como la reliquia más sagrada en Hungría en la Basílica que lleva su nombre en Budapest.

Kati Zólyomi, fundadora y entusiasta directora del grupo Kolomp, presentó a los integrantes del grupo, quienes ya en varias oportunidades participaron con su música y su baile. de algún sábado en la vida del Hogar, para alegrarle la tarde a los residentes. En esta ocasión presentaron fragmentos de los bailes que están preparando para el próximo festival folclórico a

Az Új Kenyér megáldása

A Buenos Aires-i magyarok eseménynaptárában is ünnepnap, de szomorú szívvel tapasztaltam, hogy az elmúlt években kevesen vettek részt a megemlékezésen, viszont kellemes csalódásban volt részem az idén. Örömmel telt el szívem és lelkem, mert a Mindszentynum Szent István kápolnája kicsinek bizonyult. A hívők egy része és azok, akik picit megkésve érkeztek, már nem kaptak ülő helyet, hátul a sekrestyében állva hallgatták az ünnepélyes szentmisét. Évek óta

realizarse en Uruguay en el 2016. Algunos residentes e invitados también se incorporaron y cantaron y bailaron con el grupo.

Como ya es costumbre, el Hogar San Esteban finalizado el acto, invito a todos los presentes a compartir las deliciosas pizzas y empanadas que preparan las chicas de la cocina y las masitas, dulces y gaseosas que aportan los invitados.

Este tipo de eventos aportan momentos muy gratos a la vida de los residentes, ofreciéndoles alegría, colorido y emociones que hacen que pasen un día especial.

A continuación el link, donde pueden disfrutar de lo que se transmitió en Duna World TV en Hungría.

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-08-30-i-adas/>

Parte del grupo Kolomp con Kati Zólyomi

IBERO-AMERIKAI BAROKK KONCERT

Az Elocuencia Barroca együttes a Museo Nacional de Arte Decorativo-ban

Az Ars Hungaricán keresztül kihirdetett (bár nem általa szervezett) rendezvény az Állami Kulturális Minisztérium minden szombati ingyenes koncertsorozatok keretén belül került előadásra szeptember 5-én a Museo Nacional de Arte gyönyörű nagytermében. **Leidemann Sylvia** kísérte a zenészeket spinéten és egyúttal, mint művészeti igazgató maga vezényelte mesteri módon az általa összeállított érdekes programot.

A XVI. és XIX. századok között a latin-amerikai katedrálisokban és a különböző misszióknál, elsősorban a jezsuitáknál, a zene előadások általános gyakorlatként működtek. A zeneszerzők előbb spanyolok, később már helyben született személyek voltak. Az évtizedek során helyi zenészekből álló, meglepő minőségű kórusok és zenekarok fejlődtek ki. A XX. század vége felé, több fontos zenekutató találta meg az így kifejlesztett, de hosszú időn keresztül elfelejtett, műveknek a partitúráit és ezeket

egyre gyakrabban kezdték előadni. Ez egy majdnem egyedüli eset a világon, hogy századok elrejtett zenei kincsei egyszerre a publikum elé kerültek.

Az Elocuencia Barroca műsora elsősorban különböző katedrálisok, mint Oaxaca (Mexikó), San Antonio Abad, Cuzco (Peru), Sucre (Bolívia) és Guatemala archívumában felfedezett műveiből állt. Mindegyik mű előtt Daniel Cabot nagyszerű színészi képességgel ismertette a szöveget, majd a kitűnően összeállított zenekar és énekesek következtek a zenei rész előadásával. A vokális előadók: Rosario Díaz Pumará (szoprán), Rosana Alessio (mezzoszoprán), Guillermo Mudano és Juan Ufor (kontratenorok), Ariel Aguer Weber és Guido Mora Valdez (tenorok) és Tomás Peró (bariton) voltak, többen a J. J. Castro Konzervatórium tanárai. A zenekar tagjaiként pedig Eduardo Rodríguez (ütőhangszerek), Arauco Yepes (ütőhangszer és aerofon), Paula Sadovnik (cselló)

Elocuencia Barroca koncert, fotó Patricia González Ocantos

Argentínai Magyar Segélyegylet
SZENT ISTVÁN OTTHON
 Pacífico Rodríguez 6252, Chilavert
hogarhungaro@hotmail.com Tel: 4729-8092
 Átmeneti lábadozásra vagy hosszabb időre hívja otthoná-
 ba honfitársait. Magyaroknak mindig tartunk fenn helyet!

és Francisco Gato (barokk gitár) működtek. A változatos program az énekesek különböző kombinációsaiban, duók, kvartettek, szextettek, férfi énekesek, változatos instrumentális kísérettel, elejétől végéig vonzó élvezetet nyújtott a természeteltöltő közönségnek. Nem gyakori egy koncerten két kontratenort együtt meghallgatni tudni és érdekes volt megállapítani, hogy, az oly

sok Ars Hungarica rendezvényről ismert kitűnő zongorista, **Juan Ufor**, mennyit fejlődött új szerepében, ebben a nehéz és ritka regiszterben. Szintén érdemes kiemelni **Francisco Gato** nagyon szép gitárszólóját és a program utolsó részében az összes zenésszel előadott briliáns hangzó befejezést.

ARS HUNGARICA KONCERT A L`ABRI MŰVÉSZETI KÖZPONTBAN

Augusztus 29-én tartott meg az Ars Hungarica a L`Abri termében egy gitár- zongora-kórus koncertet, egybekötve **Barna Gábor** festőművész képeinek a bemutatásával.

A hangverseny három részből állt. Az elsőben **Marcelino Echeverría** adott elő gitár műveket. Programját egy Johann Sebastian Bach Prelűdje indította be, utána a híres XIX. századbeli Mauro Giuliani nagyon nehéz, briliánsan szerzett Gran Sonata Eroica következett. Egy paraguayi zenész, **Agustín Barrios**, különös formájú El último trémolo című darabja nehéz feladat elé állította a művészt, aki utóljára a XX. századbeli Joaquín Turina Homenaje a Tárrega című, megragadó, szenvedélyes, igazi spanyol stílusú művével gyönyörködtette a közönséget. Echeverría megérdemelten több versenyen nyert díjat és egy 2014-es fontos verseny első helyezése jutalmaként 2015-ben meghívták a Barcelonában megtartott nemzetközi gitár fesztiválra.

magyar dalokat hallottunk gitárszóló, kórus a capella és kórus gitárkísérettel előadásban. Bár Echeverría a magyar dalokat is jól adta elő, a gitárra való átírások kicsit szegényesen hangzottak a briliáns Giuliani és a vérmes Turina után. A Coral Hungaria csak hat személyből állt. Egyik nem magyar tagjuk nyilvánvalóan nem ismerte a műveket, mert nem is nyitotta ki a partitúráját. Sajnos a többiekben is meglátszott, hogy bizonytalanok az új darabokban, mert eléggé egyenetlenül hangzottak. Szerencsére, mint ráadást, Juan Ufor és a Coral Hungaria megismételték Karai József egyik jól előadott dallamát és befejezésül Echeverría egy nagyon szép katalán dalt játszott el, amit nagy lelkesen tapsolt meg a közönség.

A második részben a **Coral Hungaria női kara** két nagyon ismert magyar dalsorozatot adott elő, **Juan Ufor** zongora kíséretével: Ligeti György Négy lakodalmi táncát és Karai József Estéli nótázás szvitjét. A gyér tagú kórus néha nem hangzott eléggé erősen, de Juan Ufor kitűnő technikájú zongora játéka hozzájárult ahhoz, hogy ez a két repertoárban begyakorolt darab sikeresen működjön.

A koncert után **Barna Gábor** nagyon érdekes és szép képeit nézhette meg a közönség egy finom pohár bor kóstolása mellett. **Barna Gábor**, neves argentin festő, Guillermo Roux, tanítványa volt, kétszer tartózkodott Párizsban a Mozarteum Argentino ösztöndíjával, kiállított 2006-ban Salgótarjánban, 2013-ban Budapesten a Sur x 4 csoporttal és Buenos Airesben a Teresa Nachmann által vezetett nagyon hírneves Hoy en el Arte galériában.

A hangverseny harmadik részében tradicionális

57. CSERKÉSZBÁL

Szeptember 19- én került megrendezésre a Hungária termeiben az 57. Cserkészbál.

Az első hatot **Fóthyné, Judit** rendezte, aki elmondta, hogy mindig igyekeztek megtartani a hagyományra vált cserkészbált, ami néha azért elmaradt. Idén is egy fiatal hölgyre maradt a szervezés, **Kasza Mariannra**. Ha Mariann nem határozza el, hogy a fárasztó napi munka és utazás mellett ezzel is foglalkozik, talán idén elmaradt volna. Szerencsére lettek segítőtársai, úgy mint édesanyja Paál Magdolna, Zaha Alexandra, Fóthy Zsuzsi, Tóthné Emma és Honfi Katica, akikkel együttműködve sikerült összehozni idén is egy szép bált. Hagyományosan a cserkészbálok támogatására született a bál, de arra is jó,

hogy a város messzi pontjain lakó rokonok, barátok egy jó vacsora mellett, szép ruhába felöltözve találkozzanak. Idén akár tavaszünnepp is lehetett volna, két nappal a csillagászati tavasz előtt. De a bál bevételének valós célja a januárban megrendezendő jubileumi cserkészbál volt, amit a Córdoba közeli hegyekben tartanak majd. A múlt hónapban Córdobaiban járva tapasztaltuk, hogy **Lányi Mátyás** és **Besenyi Zsuzsanna** már készülnek is a táborra, hiszen vállalták, hogy keresnek jó cserkészbál helyet és az ételmezéshez szükséges ellátmány beszerzését, tárolását és a táborba elszállítását is vállalták. A bál előtti hétfőn egy kisebb csapat Buenosból el is utazott Córdoba, hogy megnézzék a

Makovinyi család és Vass Ili a bálón

helyszínt és megbeszéljük a részleteket ottani barátaikkal.

A cserkészbálon a hagyományos viselet a díszmagyar volt a hölgyeknek és Bocskai az uraknak. A szervezőbizottság nagy igyekezettel nekünk, a Kőrösi Csoma Sándor programos (kcsp) lányoknak is szerzett ruhákat, így mindannyian pártában, zsinóros mellényben, csipkeblúzban, kötényben és brokátszoknyában díszeltünk. Nem kevés munka lehetett megszerezni a ruháinkat, mert a palotást táncoló fiatalok és a fejedelmi táncot éjfél után járó nagyobbak is ilyen ruhákban pompáztak. Az évek során sok- sok ügyes asszony varrt, hímzett, gyöngyözött fel magának szebbnél szebb ruhákat, amit később átadtak lányaiknak, unokáiknak, rokonaiknak. Nehéz lehetett, de sikerült mindenkit felöltöztetni. A palotás táncpróbáit szeptember folyamán felügyeltem, javítottam, amit lehetett. Ezt a nagyobb cserkészek, cserkészvezetők szokták táncolni. De előtte volt a nagy esemény: az elsőbálosok bemutatása (itt a tizenöt éves kor a felnőtté válás első lépcsője). Idén három lány érkezett le a színpadról a vörös lépcsőn, hogy szép fehér ruhában édesapjuk, keresztapjuk, vagy akár táncoslábú nagyapjuk karján keringőzzenek. Különlegességként a messzi Barilocheból is érkezett egy gyönyörű 15 éves lány. Régebben 6-8 lányt is bemutatnak, de idén valahogy elfogytak a fiatal leányzók. A bál elején természetesen bevonultak a kiscserkészek és a nagyobbak is zászlókkal. Aztán a díszmagyarba öltözött fiatalok és mi kcsp-sek vonultunk le a lépcsőn, mert az a megtiszteltetés ért minket, hogy **Kerekes Miklós** konferálásában bemutatnak bennünket is pár szóban a buenosi báli közönségnek. Éjfél után újból egy hagyományos, szép produkció a Fejedelmi tánc következett, amit a Regős és a Kolomp táncosaiból alakult vegyes csapat adott elő. A koreográfiákat Bonapartian Eduardo nagymamája, **Graulné Sáfrány Györgyi** készítette és mindig ugyanazt tanulják be a fiatalok szájról szájra továbbadva, mint a népmesét.

A bál programjában szerepelt egy rövid táncbál is, melyhez a **Cefre zenekar** kalotaszegi csárdást játszott és az addig mai, modern zenére táncoló embereket sikerült rávinnük egy kis közös táncolásra. A nagyteremben egy nagy körben csárdásoltunk, kicsit szimbolizálva, hogy különböző korú, érdeklődésű magyarok vagyunk, de összetartozunk!

Nagy Ottó

A bált záró táború is - bálteremben persze mécsesekkel pótolva - hagyományos elem, ahol együtt énekelnek mai és öreg cserkészek a "tűz" körül ülve. Örülök, hogy 2015- ben mi is részesei lehettünk ennek a szép bálnak.

MILYEN NYELVEN IS BESZÉLEK?

Ezt a cikket 2009-ben írtam, de annyira élvezem mindig újra és újra, hogy megosztom veletek mégegyszer!

Nemrégben azon szórakoztam, hogy milyen tehetetlenül érezheti magát egy kezdő magyarul tanuló diák, amikor a "furfangos" magyar nyelvet hallja, ismerős szavakkal mondva, de számára teljesen érthetetlen kifejezéseket alkalmazva. Például: „Na, megitta a levét!” „Kétkulacos” „Siratja az egeret” „Lóvá tesz”. Most észreveszem, hogy ez mind fordítva is megtörténhet. Egy kezdő szinten spanyolul tanuló magyarnak is hasonló gondoljai támadhatnak.

Hogy honnan jött az ihlet? Elmesélem: A múltkor egy kezdő spanyolul tanuló magyar azt kérdezte tőlem, hogy mit jelent az, hogy "hászé un frío de la gran sziete", mert, hogy valaki ezt mondta neki. Hirtelen én sem értettem, sőt, abban kételkedtem, hogy egyáltalán spanyolul mondta-e. Akkor vettem észre, hogy miről van szó, amikor hozzátette, hogy annyit tud már, hogy "hace frío", annyit jelent, hogy hideg van és a "la gran sieté" az meg a nagy hetes. Elmagyaráztam neki, hogy ez csupán azt jelenti, hogy nagyon hideg van. De a kezdő spanyolul tanuló magyarnak a fejében ez így hangzik, hogy "a nagy hetes fázik".

Vagy például ha azt a kifejezést hallja, hogy "se llevó flor de susto", ezt úgy fogalmazná meg magyarul, hogy "elvitte az ijedség virágát", vagy abban az esetben, hogy nem leírva olvassa, hanem csak hallja, és a "flor" után egy vesszőt képzel el, az is lehet belőle, hogy "elvitte egy virágot ijedségben". Vajon mit képzel, ha ezt hallja "se pegó un flor de golpe"...hirtelen magához vágott egy virágot? (cserepestül...) Magára ragasztotta az ütés virágát? Szóval sehogyan sem stimmel.

Térjünk át a gyümölcsökre, sőt, a déli gyümölcsökre (amelyekből a magyar rendőre este

nem eszik mert tudja, hogy az déli gyümölcs). Képzeljük el a következő helyzetet: a kezdő spanyolul tanuló magyar diákot egy argentin ismerőse fuvarozza autóval valahova. Este van és ráadásul zuhog az eső. Az argentin ismerős előre hajolva, orrával majdnem a szélvédőt érintve vezeti az autót és megszólal: "**No veo un pomelo**"

A kezdő spanyolul tanuló magyar rögtön azon kezd morfondírozni, hogy miért is látna ott egy grépfrutot (aminek a magyar neve citrancs), vagyis "pomelot"? Talán pont azért mert ott nincs is semmiféle grépfrut. De vajon miért pont ott keresi?

Vagy akkor egész más körülmények között horgászni viszi az argentin ismerős a kezdő spanyolul tanuló magyar diákot. Órákon keresztül ülnek a parton és a horgászbeton kívül nem fognak semmit. Erre megszólal az argentin ismerős: "**No pasa naranja**". Hát a szegény magyar elkezd gondolkozni: „naranja” az narancs. „No pasa” azt jelenti, hogy nem fér át, illetve nem megy át. Vajon hol nem fér át a narancs? És vajon miért és hol kellene, hogy átférjen vagy átmenjen pont egy narancs itt, horgászás közben?

A kezdő spanyolul tanuló diák nagy nehezen megtanulta azt a felszólító igét, hogy: "**tomarse algo**". Például: "Tomate un café." "Tomate un descanso". Csak egyre nem volt felkészülve: amikor az argentin barátnője ráordított, hogy "Tomátelas". Először körülnézett, hogy most mit is fogjon meg, mit igyon meg vagy mit vegyen át, mit sem sejtve, hogy most tették ki a szűrét.

Az a kérdés is sokszor félreértéseket okoz, hogy "**¿Qué hacés?**" (mit csinálsz) Egy argentin rögtön rávágja, hogy "**Bien**" (jól). Vagy ritkább esetekben azt, hogy "**mal**" (rosszul). Hát nem viselkedik

észszerűbben a spanyolul tanuló magyar diák aki előbb a kérdésre válaszolva elmeséli, hogy tulajdonképpen mit is csinál, akár semmit, és legfeljebb a végén hozzáteszi, hogy jól vagy rosszul?

Azt is el tudom képzelni, hogy a spanyolul tanuló magyar diák rajtakapván argentin barátját (azt, aki az előbb kitette a szűrét) legjobb barátjával, ráförmedve kérdezi, hogy "Mit csinálsz?", és az csupán annyit válaszol, hogy "Jól, köszönöm!"

Hát csodálatos a nyelvek világa, nem igaz?

Ami az íróasztalon maradt:

Soha nem hallott vicces közmondások:

- Mindenhol jó, de a legolcsóbb otthon.
- A tapasztalat jó iskola, csak a tandíj magas.
- Miért marad mindig olyan sok hónap a pénz végére?

- Az önző csak magára gondol, az irigy másokra is.
- A sör lassan butít, de nem baj! Én ráérek!
- A pofon elhadart simogatás.
- A szél a levegő azon része, amelyik siet.
- A régész karrierje romokban hever.
- Mindenütt jó, de mindig elzavarnak!
- Okos vagy, ha csak a felét hiszed el annak, amit hallasz. Zseniális ha tudod melyik felét.
- A sláger az a zene ami a füleden megy be és a könnyökön jön ki.
- A lustaság netovábbja, ha valaki azt álmodja, hogy nem csinál semmit.
- Én különb vagyok, mint a többi ember, mert belőlem csak egy van, a többiből pedig sok.

Mekkora kincs minden egyes nyelv amit az ember ápol! S ha sikerül nagyszüleid, öseid kincsét megőrizni, az a legértékesebb kincs! Bárcsak tisztában lenne ezzel mindenki!

HUMOR

- Miért nem lehet a Lánchídon biciklizni?
- Mert nincsen rajta pedál!
- És az Erzsébet hídon?
- Mert azon még lánc sincs.

Emödy Csabától hallottuk

HUMOR

Weiss néni egy szép napon „HÍMZEK”, írta ki a lakása ajtajára. Kiváló ötlet, mondta szomszédja, Arisztid és nyomban kiírta a saját ajtajára: „NŐZÖK”.

Kocsár Miklóstól hallottuk

Meleg Judit

A HÓNAP GONDOLATA

Jöhet ezután százszor is az ősz.

Az én szememnek nem hull már a könnye:

Tavaszi rózsa, megtanultam tőled,

Hogy nem búcsuzunk senkitől

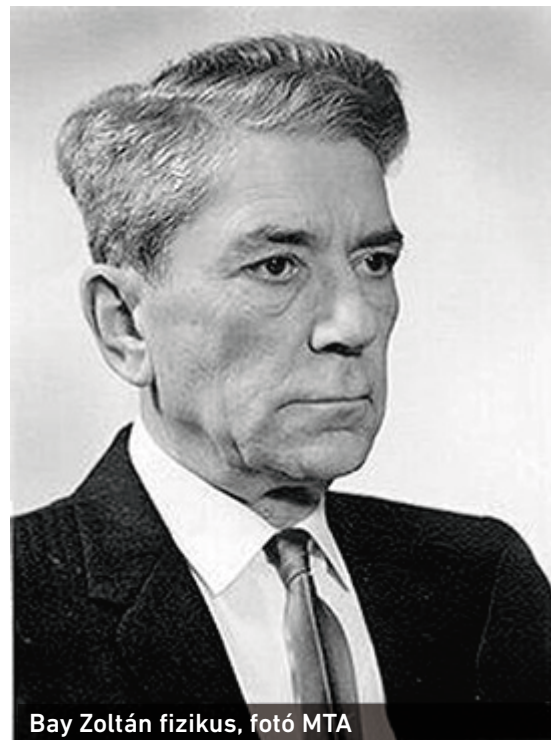
És semmitől örökre!

(Dsida Jenő)

BAY ZOLTÁN SZÜLETÉSÉNEK A 115-IK ÉVFORDULÓJÁRA

Bay Zoltán (Gyulavári, 1900. júl. 24. - Washington, 1992. okt. 4.) minden idők egyik legfontosabb magyar fizikusa volt. Tudományos munkájának két vezérlő csillaga volt: az atomok és a fény.

A Pázmány Péter Tudományegyetemen természettanból, matematikából és kozmográfiából doktorált. Négy évig Berlinben ösztöndíjas kutatóként dolgozott, ottani munkája olyan elismerést hozott, hogy 30 éves korára a szegedi egyetem elméleti fizika professzorává nevezték ki. Ott megismerkedett **Szent-Györgyi Alberttel**, aki élete végéig megihlető tudóstársa lett.

Bay Zoltán fizikus, fotó MTA

Fontos kutatási témája volt az elektronok (az atomok közös legkisebb részecskéi) és a fotonok (a fény energia részecskéi) viszonyának tanulmányozása. Kifejlesztette a foton-elektron-sokszorozó elvén alapuló részecske-számláló

berendezést, amely által kimutatta, hogy az egyedi foton-elektron ütközéskor az energia egy milliárdod másodperc pontossággal megmarad. Evekkel később a törvény pontosságát még százszorosra fokozta, ez a **Bay-mérés** az energia megmaradás legpontosabb igazolása. Elektronikai kísérletei során jutott a nevezetes Hold radar kísérlet gondolatára: a holdra sugárzott és onnan visszaverődő radarjelek mérésére, amelyet 1946. február 7-én hajtott először végre. Ettől az időponttól számíthatjuk a magyar űrkutatás történetét.

1936-48 között a **Tungsram** cég laboratóriumának vezetője és a budapesti Műegyetem tanára volt. Számos találmánya volt a fénycsövek és elektroncsövek fejlesztése, a rádióhullámú technika területén. A titkos angol és német kutatómunkától függetlenül kifejlesztette a radart Budapest légvédelmére. A háború alatt önfeláldozóan kiállt, hogy zsidó származású munkatársait a deportálástól megmentse. 1999-ben, már halála után, Jeruzsálemben megítélték neki a „*Világ igaz embere*” címet és az erre vonatkozó kőtábla id. Antall József emléktáblája mellett áll.

1948-ban, a korábbi ellenállási hős, rendőri zaklatások után kénytelen volt emigrálni, a kommunisták még magyar állampolgárságától, akadémiai tagságától is megfosztották. Az USA szabványügyi hivatala (Bureau of Standards) munkatársaként dolgozott. Javaslatára fogadták el a méter új, a fény terjedési sebességén alapuló definícióját, amelyet munkatársaival, nagy pontossággal meghatározott: „*A méter az a távolság, amelyet a fény légüres térben a másodperc 1 / 2 999 792 458 törtrésze alatt fut be*”. A fény sebessége ily módon örökre ez az érték,

ahogy Bay Zoltán tanította: a távolságot órával lehet mérni, mert tér és idő nem léteznek függetlenül.

Számos kitüntetésben részesült. 1989-ben az MTA rehabilitálta és visszaadta tagságát. Zoltán Gyulaváriban, mint kisfiú, egyik este fölnezzett a teleholdra és megkérdezte: *Ha fölmásznék a*

templomtorony tetejére, megérinhetném-e a holdat? A gyerekkérdést emléktábla örökítette meg a gyulavári presbitérium falán, ahol apja református pap volt. Végredeleete szerint 1993. április 10-én, Bay Zoltánt a gyulavári temetőben helyezték örök nyugalomba.

Forrás: Magyar Tudományos Akadémia

RÖVIDHÍR

En la legislatura de la Ciudad de Buenos Aires el 23 de septiembre de 2015 **Nicolás Kerekes** recibe en nombre de **Regös** el diploma por los servicios prestados a la comunidad mediante la difusión de las tradiciones.

NOSOTROS TAMBIÉN FUIMOS REFUGIADOS

Hay gente que compara esta invasión con los refugiados de la Segunda Guerra.

  Muy equivocados! Vean la diferencia, nosotros fuimos refugiados. Adjunto el pasaporte de la Cruz Roja Internacional y la cédula de identidad con mi huella digital, que me sacaron al llegar a la Argentina:

En francés dice:

Documento de viaje en lugar de pasaporte número 3757, expedido por el Gobierno Militar para Alemania. Visa de tránsito con parada (esto quiere decir que podíamos permanecer sólo los días necesarios para embarcar, no más), válido (desde) el 8-7-1948, otorgado por el Consulado General de Francia en Tübingen (Alemania) el 22-6-1948

Validez del presente documento 6 meses.

También con sello de la Cruz Roja Internacional, con fotos de todos y huella digital de nuestra madre.

Con visado del consulado argentino en Paris: **Rosa Agoston de Vass** y sus hijos **Dionisio, Matias, Gy ngyi**

PERMISO DE DESEMBARCO NÚMERO: 202, 203, 204 y 205 de la lista de refugiados húngaros del 14 de octubre de 1947 Expediente N  99652/47

Véase que el visado del consulado argentino en Paris tiene fecha 1 de julio de 1948

Además, hubo que pagar un arancel de 27,50 pesos (en 1948 era bastante dinero)

O SEA: después de más de dos años y medio como refugiados en Alemania, conseguimos que nos tomen en la lista de un expediente, para que el gobierno argentino lo estudie y apruebe (o no) la entrada al país. La decisión tom  8 meses y medio, recién entonces autorizaron el ingreso al país.

Para ello también fue necesario el aval de un comité de ciudadanos argentinos de origen húngaro (presidido por Esteban Tak cs) A su vez, Francia sólo permitió el tránsito por el país, no la residencia.

CONCRETAMENTE: no pudimos pasar a Francia así como así. En los puestos fronterizos lo hubieran impedido. Si intentábamos pasar la frontera por otro lado, clandestinamente, y nos descubrieran, nos hubieran bajado a tiros, o en el mejor de los casos, nos hubieran metido un tiempo en una prisión y después devuelto con una patada a Alemania.

Tampoco podríamos haber ingresado a la Argentina, desembarcando clandestinamente en una playa sin controles de la costa argentina. Es decir, nosotros cumplimos sin chistar todos los requisitos a las que leyes del país anfitrión (la Argentina) nos obligaba.

Según las leyes internacionales, todo país está obligado a recibir los refugiados de un país VECINO, con frontera común, donde hay guerra o est n oprimidos. Pero una vez que est n en ese país vecino, donde ya NO corren peligro, si desean emigrar a un tercer país, tienen que solicitar el permiso de ese país como corresponde por el derecho internacional y las leyes vigentes de ese país. Así como lo hicimos

nosotros y lo hizo la Argentina (que hubiera tenido su derecho soberano a no recibirnos, y nosotros hubiéramos tenido que aceptar esa decisión sin chistar).

 Qu  pasa ahora, cuál es la diferencia?

Parte de esta gente procede de Siria (donde gracias a la CIA y al MOSSAD hay una cruenta guerra civil), que se refugiaron en Turquía, Líbano y Jordania, sus países vecinos, así como nosotros nos refugiamos en Alemania. La diferencia es, que en vez de pedir una visa y permiso de inmigración a otro país (como nosotros), pretenden entrar y pasar por otros países clandestinamente de forma ilegal, sin cumplir ningún requisito ni ninguna ley. Un refugiado acepta cualquier país que le brinde seguridad, pero estos no, quieren ir a los países más ricos de Europa, donde inclusive sin trabajar, los mantiene la seguridad social. Se resisten a que los registren y les tomen huellas digitales. Como se ve en nuestro pasaporte, nosotros no nos opusimos a que nos registren, nos saquen fotos y nos tomen las huellas digitales.

Ayer, en Alemania (la meta adonde querían llegar) llevaban en tren a migrantes a un centro de inmigrantes, donde les daban comida tres veces al día, atención médica, guardería de niños y todas las comodidades.  Qu  pas ? Cuando se enteraron que les iban a tomar los datos biométricos, activaron los frenos de emergencia y se negaron a ir.

Estos ya no son refugiados ni migrantes, SON INVASORES ILEGALES, que no aceptan las leyes de los países que invaden, es más, pretenden imponer a la fuerza sus "reglamentos" (el no cumplimiento de las leyes del país anfitrión). Son agresivos, pretenden derechos, pero no aceptan obligaciones.

Hoy la Argentina sigue ejerciendo su derecho soberano a recibir los inmigrantes que ella elija y acepte, no a todos indiscriminadamente. Según declaración del gobierno argentino, se aceptará refugiados en las siguientes

condiciones:
Solamente sirios (es decir, ni afganos, ni iraquíes, ni paquistaníes, ni africanos, etc.) y solamente aquellos sirios que prueben que tienen parientes en el país, que además tramiten la visa para su aprobación (o no) en un consulado argentino en el exterior.

Inglaterra aceptará también solamente sirios, 24.000 en 5 años, pero NINGUNO de los sirios que han invadido a Europa, sino que los van a buscar, seleccionar y elegir a los que se encuentran en Turquía.

Los temas centrales tratados en los paneles fueron: relaciones intergubernamentales y relaciones de negocios con objetivos económicos e industriales donde Hungría puede ofrecer asistencia tecnológica, por ejemplo en materia de tratamientos de desperdicios y seguridad energética.

objetivo de investigación y estudio dentro de cuyo marco se otorgaron 265 becas" hungaricum "este año a los países de la región.

Al foro asistieron varios ministros latinoamericanos y la Cámara argentino-húngara de industria y comercio fue representada por nuestro socio Csaba Emödy.

El tercer panel: ciencia y educación, movilizó el

FORO SOBRE RELACIONES ECONÓMICO-COMERCIALES ENTRE HUNGRÍA Y LATINOAMÉRICA

Durante los días 15 Y 16 de octubre, se realizó en Budapest un importante foro sobre relaciones económico-comerciales entre Hungría y Latinoamérica.

Como lo ha señalado el ministro de exterior y economía externa **Péter Szijjártó**, su objetivo es fortalecer aún más con una apertura mayor las relaciones con el hemisferio sur que se ha iniciado ya en los últimos tiempos.

destacar que la relación con Argentina se ha incrementado en un 84%.

No obstante los resultados positivos, se percibe un amplio caudal de incremento hacia esta región y ha señalado entre los instrumentos para tal fin entre otros un crédito del Eximbank por 1,8 mil millones de euros para la financiación de las empresas húngaras para dichas actividades.

EL resultado hasta ahora ha sido positivo, ya que la relación comercial hacia Latinoamérica se ha incrementó en un 25 % entre el periodo de enero a julio de este año y donde hay que

Encuentro de embajadas

FEDERACIÓN ARGENTINA DE COLECTIVIDADES

Magyarul: bevándorolt népek szövetsége, melyben eddig 44 nemzetiséget tartanak számon.

Ennek a szövetségnek, amit röviden **FAC**-nak nevezünk, mi magyarok egy kicsiny, de értékelt tagja vagyunk. Ebben a 44 féle zöldségből főzött mártásban, mi vagyunk egy csepp ízesítő, ill. paprika, amit magyarul **AMISZ** néven ismerünk. Mióta Kolumbusz Kristóf apánk felfedezte Amerikát, a szűkre szabott Európából, főleg a tengerparti országokból, az emberek a megélhetést távoli, többnyire üres földrészeket keresték, és **kivándoroltak**. Célpont leginkább Északamerika volt és maradt.

Befogadó hazánkban hónapok óta semmi más nem foglalkoztatja a közvéleményt annyira, mint a politikai helyzet alakulása. Eddig két „előválasztáson” estünk át. Ebből kiderült, hogy két ellentétes pólus alakult, akiből az év végére új, jobb elnököt remélünk. Az egyik élén **Daniel Scioli** áll, aki kicsit, de szépen, lassan ígér változásokat a Kirchner kormány irányában. A másik pólus élén két bátor férfi, **Mauricio Macri** és a fiatal volt peronista **Sergio Massa**, akik radikális változásokat, szigorúbb bíróságot és rendet akarnak teremteni. Erről én a **Hírmondóban** nem akarok bővebben írni, mert semmi értelme nem lenne. Viszont összefügg a mi magyar kolóniánk életével is, mint minden, ami politika.

Nekünk, magyaroknak nem volt tengerpartunk, megéltünk szépen a Kárpátoktól védett jó termőföldünkön. Ragaszkodtunk anyaföldünkhöz, egyedülálló nyelvünkhöz. Csak a kényszer, vagy háború vitt rá bennünket a **menekülésre, vagy száműzetésre**. A 2. Világháború után a menekültek nagy része művelt középosztályhoz tartozott. Az AMISZ-t a rendszerváltás utáni **első nagykövetségünk, Major László** és az itteni magyar intézmények vezetői, 1990-es évek legelején alapították. Jelenlegi elnöke **Dobosi Szabó Éva** asszony, aki egyben a FAC köztisztviselőben álló titkára.

A FAC vezetősége a kormány híve. Az elmúlt hónapokban hetente rendezett valamilyen bemutató eseményt, ahol a bevándorolt 44 nemzetiség serege lelkesen ünnepelte befogadó hazáját bal-szocialista szólamú, de kapitalista szellemű kormányával együtt. Minden nemzetiség választhatott magának egy hetet, amikor anyaországát, kultúráját, népviseletét vagy népi

szokásait bemutathatja. Augusztus végén szokatlan meghívót kaptunk a FAC vezetőségétől, „**Ünnepeljük meg együtt az BEVÁNDORLÓK NAPJÁT**” címmel.

A Teatro Colonia hívtak, egy argentin zenészek által előadott „Acuarela a través de los siglos” című zeneprogramra, vasárnap délelőtt, 11 órára.

Rábeszéltem „Oleander” csoport barátnőimet, **Kerekes Ágít** és **Vass Gyöngyit**, hogy tartsanak velem, mert végre olyan helyre hív bennünket a FAC, ahol nem nekünk kell táncolni, díszmagyarban zászlót lengetni, hanem minket fognak szórakoztatni a Colon zeneművészei. A díszbeszédet majd türelemmel végighallgatjuk, tapsolunk, a fényképezésen részt veszünk és szép tavaszi időben kirándulunk.

Kaptunk 6 ingyen belépőjegyet, amiért el kellett menni pár nappal korábban, ahol kiderült, hogy a 4. emeletre, Casuela, oldalt, számozatlan helyre szólt. A Viamonte oldalbejáratnál megkérdeztem a hosszú sorban álló embereket, hogy milyen nemzetet képviselnek. Kiderült, hogy a vasárnapi koncertek ingyenesek minden érdeklődőnek. A főbejáratnál a nemzetiségek elnökei a FAC képviselői nem jelentek meg, ezért a csoportfényképezés elmaradt. Mikor percekkel a koncert kezdete előtt fölérkeztünk a 4. emeletre álmélkodva vettük észre, hogy a 300 ülőhely a casuela-n üresen maradt. Mi a második sorban hatan, előttünk az elsőben a lengyelek 5 helyet foglaltunk el. A többi három sor, végig üres maradt. Bár a jegyszédőktől nem kaptunk programot, mégis örömmel figyeltünk a szép, megnyugtató klasszikus zenére, melyet jegyünkön szereplő trió, **María Muñoz** (furulya), **José Araujo** (cselló) és **Fernando Pérez** (zongora) adott elő. Díszbeszéd? Himnusz? Köszöntő? SEMMI! TAPS. VÉGE.

oka? Nem tudjuk. Annyit tudunk, hogy a FAC a nemzeti kormány, a COLON pedig a fővárosi kormány pártfogoltja. Tudjuk azt is, hogy nem szeretik egymást. Én azt gondolom, hogy a FAC megsértődött és tüntetően nem vett részt ezen a kulturális népünnepen.

A Colón főbejárata előtt a magyar csoport, az AMISZ képviselőiben

Mi magyar csoport, kicsit csalódottan, de mégis meglegedetten mentünk ki a csodás tavaszi napsütésbe. Lefényképeztük magunkat, majd elsétáltunk a sarokig a Petit Colon kávéházba, ahol egy sütemény és kávé mellett, vidáman megbeszéltük a történeteket. Ez nem volt egy igazi Bevándorlók Napjának szentelt ünnepség. Mégis örömmel fogadtuk az ajándékot és részt vettünk egy szép koncerten a Teatro Colon-ban, ami jogosan Argentína nagy büszkesége.

Mi történhetett, mi lehet a háttérben ennek az

Elhunyt

FILIPÁNIC S LILIANA EDIT
Córdobai Magyar Kör elnökasszonya

2015-10-09

Buenos @ires-i Hírmondó
Az Argentinai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A Buenos @ires-i Hírmondóban (BAH) közölt cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Az egyéni tudósítások eredetiségéért és a szerzői jogi törvényi előírásokért (plágium) felelősséget nem vállalunk. A tudósítások szerkesztésének és nyelvhelyességi ellenőrzésének jogát fenntartjuk, a szerző erről külön értesítést nem kap. Tudósítást kizárólag elektronikus formában (e-mail) tudunk fogadni. A beérkezett írások szerzői jogai – a név feltüntetése mellett – a BAH-ra szállnak. Havonta megjelenő elektronikus hírlevél. Lapzárta minden hónap 15-én. Cikkeiket kérjük Wordben beküldeni szíveskedjenek, maximum 350 szó terjedelemben. Cikkenként két fényképet fogadunk.

Főszerkesztő: Gröber Lisa. Lektor: Zaha Alexandra.
Elérhetőség: buenosairesihirmondo@gmail.com
Minden jog fenntartva! Buenos Aires, 2015.